

native Forslag til en fritliggende Havn ved Anholt, som jeg har fremsat i min ærbødige Skrivelse af 1ste Oktober 1896, hvori det hedder:

„Da imidlertid en Fisserihavn ved Anholt ikke tænkes anlagt af Hensyn til det Fisseri, der drives af Anholts Fisserbefolkning, men for at skaffe et Tilflugtssted til Beje for de Fisserfartøjer, hvormed Kattegatsfisseriet drives, vilde der formentlig her med større Føje end ved noget andet Havneanlæg kunne blive Tale om et isoleret Anlæg, da et saadant her ikke vil behøve nogen Broforbindelse med Land, og derfor vilde kunne lægges saa langt ude fra Den, at en Tilfætning af Anlægget, om den end ikke helt vil kunne undgaaes, dog i alt Fald i betydelig Grad vilde formindstes.“

Endvidere hedder det længere fremme:

„For at opnaa tilstrækkelig Ro i den landløse Havn er dennes 100 Fod vide Munding vendt imod Land, hvilket her lader sig gøre, da Afstanden fra Havnen til Landgrunden er tilstrækkelig stor — 1400 Fod til 12 Fods Kurven — og Besejlingen ikke vanskeliggøres af nogen Forbindelsesbro med Land.“

Det vil heraf fremgaa, at det alternative Forslag, Anlægget af en fritliggende Havn, kun er fremsat under den Forudsætning, at Havnen hovedsagelig skulde tjene som Rød- og Tilflugtshavn for Fisserfartøjerne, og at den som en Følge heraf ikke vilde kræve en Broforbindelse med Land. En saadan kan det vel, navnlig efter de senest tilbejbragte Dpflysninger om Bundeforholdene, ikke anses for vanskeligt at tilvejebringe, men Broforbindelsen maa i flere Henseender betragtes som uheldig. Det er ved Undersøgelserne paavist, at der til sine Tider vil kunne løbe en meget stærk Strøm mellem det paatænkte Havneanlæg og Land, og under Isforhold i Kattegat vil som Følge heraf Isdriften kunne udsætte den eventuelle, ca. 2000 Fod lange Bro for betydelig Bestabigelse. Broen maa af Hensyn hertil bygges meget stærkt, formentlig med Anvendelse af Jærnpæle, og dens Dpførelse vil derfor foranledige en meget betydelig Merudgift. Broen vil endvidere være til stor Gene for Besejlingen af Havnen. Af Hensyn til den fornødne Ro i denne maa Havnemundingen, medmindre man vil skride til mere omfattende Anlæg, som f. Eks. Dpførelsen af en meget kostbar Bølgebryder, som anført i ovenstaaende Citat, vende imod Land, og for Besejlingen af Havnen under de forskellige Vejrforhold vil det utvivlsomt være en stor Fordel, at denne kan foregaa saavel Nord fra som Syd fra. Men selv om Besejlingen til enhver Tid vilde kunne finde Sted i den ene af disse Retninger, vil Broens Tilstedeværelse dog hyppigt vanskeliggøre den, og Paasejlinger af Broen til Skade saavel for denne som for Fartøjerne ville næppe kunne undgaaes.

Under Folketingets Behandling i Rigsdagssamlingen 1897—98 af Forslaget til Anlæg af en fritliggende Havn ved Anholt blev imidlertid Kravet om Tilvejebringelsen af en Broforbindelse mellem Havnen og Den fremsat af flere af Tingets Medlemmer. Til Støtte for en saadan Broforbindelse blev det anført, at der i den fritliggende Havn med dens knapt tilmaalte Havneplads ikke var tilstrækkelig Lejlighed til Tørring af Fiskegarn, og at det navnlig ikke var muligt her at tilvejebringe de til Fiskens Behandling og Salg nødvendige Etablissementer saasom Isbuse, Salterier, Røgerier m. m. Fiskeen maatte derfor føres i Land paa Anholt, og dertil vilde udkræves en Bro mellem Havnen og Den. Det blev vel af Folketingsmanden for Tisted Amts 2den Kreds, Trolle, pointeret, at Havnens Formaal hovedsagelig var at tjene som Rød- og Tilflugtshavn for Fisserbaadene, hvortil den ogsaa uden Forbindelse med Land var vel egnet, medens Dpføberkvaer i Havnen kunde modtage den Fangst, som her maatte ønskes solgt, og som desuden efter de bestaaende Forhold helst maatte sælges til videre Forhandling i levende Tilstand. Det ganste vist tilhneladende tiltalende i, at den fritliggende Havn, der kunde ventes sikret imod den saa besværlige Tilfanding, foruden at tjene som Rød- og Tilflugtshavn tillige skulde kunne benyttes som en Havn for Fissertrafikken, naar den af Hensyn dertil blev forsynet med alle dertil hørende, tilgængelige Etablissementer paa Anholt, bragte dog de øvrige af Tingets Medlemmer, der udtalte sig om Sagen, til at slutte sig til Tanken om en Broforbindelse med Land; men man oversaa imidlertid ganste, at Havnens